

VINOGRAD GOSPODNJI

NEDJELJA 08. listopada <i>XXVII. NEDJELJA KROZ GODINU</i>	09.00 10.00 19.00	Hrastelnica Galdovo: za župu i župljane Galdovo: + Ljubica Čavlović i Nada Sever
PONEDJELJAK 09. listopada <i>sv. Abraham</i>	07.00 19.00	po nakani + Milka Orešković
UTORAK 10. listopada <i>sv. Franjo Borgia</i>	07.00 19.00	Kumulativne Kumulativne
SRIJEDA 11. listopada <i>sv. Ivan XXIII.</i>	10.00 19.00	 + Vera Perković i ob.
ČETVRTAK 12. listopada <i>sv. Serafin</i>	07.00 19.00	 + Vladimir Tominac
PETAK 13. listopada <i>sv. Teofil</i>	07.00 19.00	Kumulativne Kumulativne
SUBOTA 14. listopada <i>sv. Kalist</i>	07.00 11.00 19.00	Katedrala: misa za obitelji + Katica i Ladislav Folnović
NEDJELJA 15. listopada <i>XXVIII. NEDJELJA KROZ GODINU</i>	09.00 10.00 10.00 11.00 19.00	Hrastelnica Palanjek: +ob Pavušek i Roth Galdovo: za župu i župljane Tišina Erdetska: + ob Kovačić i Ivanović Galdovo:

PRODAJA KOLAČA — slijedeću nedjelju je prodaja kolača u organizaciji OFS-a.

KRIZMANICI — imaju katehezu u ponedjeljak u 16.00 sati.

STEPINČEV DAN — u utorak 10. listopada u župi Budaševo, svetu misu 18.30 sati predslavi mons. Tomo Vukšić, vojni biskup iz BiH, predavanje poslije svete mise ima prof. dr. Davor Pavuna.

ŽUPNA KATEHEZA — u srijedu župnu katehezu imaju 5. razredi u 15.30 sati, 6. razredi u 16.30 sati i 7. razredi u 17. 30 sati. U Hrastelnici je župna kateheza subotom u 9.00 sati, a u Tišini u 10.00 sati.

ZBOR MLADIH — proba pjevanja je srijedom u 20.00 sati i nedjeljom u 18.00 sati.

EUHARISTIJSKO KLANJANJE — četvrtkom nakon večernje svete mise.

PRVOPRIČESNICI — imaju katehezu u petak u 9.00 sati. Ove godine pripremu za sakrament Prve svete pričesti vodi časna sestra s. Smilja Cirko, predstojnica Katehetskog ureda Sisačke biskupije.

ŽUPNI ZBOR — proba pjevanja je u petak poslije večernje svete mise.

SUSRET ZA MLADE — u petak u 20.00 sati. Pozivamo srednoškolce i sve ostale mlade. Tema susreta je: *Nikada nitko nije govorio kao ovaj čovjek*

Prispodoba o vinogradu je tema koja prevladava u današnjoj liturgiji. Prispodoba zajednička Starom i Novom zavjetu kojom se proroci prije, a Isus kasnije služe da bi govorili o Božjoj ljubavi prema svome narodu i njegovom nezahvalnošću.

Evangelje (Mt 21,33-43) preuzima metaforu od Izaije i razvija je govoreći o drugim neizmjenim dobročinstvima koja je Bog učinio svome narodu. On mu je poslao i u više navrata „svoje sluge“ to jest proroke; ali vinogradari, tj. starješine Izraela kojima je bio povjeren vinograd Gospodnji, oni su ih istukli zlostavljali, ubijali, kamenovali. Na kraju, kao najviši dokaz svoje ljubavi, Bog je poslao svoga božanskoga Sina; ali i ovoga uhvatiše, izbaciše izvan vinograda i ubiše; raspet „izvan“ zidina Jeruzalemskih. Odgovornosti i nezahvalnosti izabranog naroda narasle su preko svake mjere. I evo zaključaka teških posljedica: Izaija je govorio o opustošenju vinograda Gospodnjeg, simbolom poraza Izraela i odvođenja u ropstvo; Isus pak naviješta: „*vinograd ću iznajmiti drugim vinogradarima*“ i još jasnije, izvan metafore: „*Zato će se kraljevstvo Božje oduzeti od vas i dat će se narodu koji donosi njegove plodove*“. Zbog svoje nezahvalnosti Izrael je bio zamijenjen drugim narodima, sinagoga Crkvom. Da li je novi narod Božji vjerniji od staroga? I za novi vrijede dvije prispodobе Izaije i Isusa. Ako vinograd Crkve ne bude davao plodove koje Bog očekuje od nje, podnijet će istu sudbinu kao Izrael. Ovo pak neće biti

primijenjeno samo na Crkvu kao društveno tijelo, nego na svakog njezinog člana. Svaki krštenik mora biti „vinograd Gospodnji“ i donijeti plod, prije svega prihvaćajući Isusa, nasljeđujući ga i živeći nacijepljen na njega „istinsku lozu“ izvan koje nema, nego smrt. U Novom zavjetu, doista, „vinograd Gospodnji“ nije samo narod od Boga izabran i ljubljen, nego narod izabran i ljubljen u Kristu, ukoliko nacijepljen na njega koji je rekao: „*Ja sam istinski trs, a Otac moj vinogradar. Svaku lozu na meni koja ne donosi roda on siječe, a svaku koja rod donosi čisti da više roda donese... Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda. Uistinu, bez mene ne možete učiniti ništa*“ (Iv 15,1-5).

U toj perspektivi drugo čitanje (Fil 4,6-9) može biti promatrano kao poziv na često obraćanje Bogu, na pouzdanje i zahvalnost prema njemu koji nas je izabrao za svoj narod i kao obveza donijeti obilate plodove dobra

„O vječna istino, ljubavi neprocjenjiva, ti si nam proizveo vatrene plodove, ljubavi, svjetlosti i spremne poslušnosti, zbog koje si otisao za ljubljen u užasnu smrt na križu, te si nam dao te plodove snagom cijepljenja tvoga Božanstva u našu ljudskost i zbog cijepljenja koje si ti učinio od svoga tijela na drvo križa. Tako, o vječni Bože, duša cijepljena na tebe, uistinu, ništa drugo ne čeka, nego tvoju čast i zdravlje duša: ona postaje vjerna, razborita i strpljiva.“ (sv. Katarina Sijenska)

**IVAN XXIII., PAPA
SVETAC DRUGOG VATIKANSKOG SABORA**

11. listopada Crkva slavi spomendan svetog pape Ivana XXIII., kojega povijest pamti kao šaljivog i dobroćudnog a ujedno mudrog starčića koji je imao hrabrosti sve svoje snage prepustiti djelovanju Duha Svetoga. Obično ga se stoga naziva Ivan Dobri, a poznat je po sazivanju Drugog vatikanskog sabora u okolostima kada kada to nitko od njega nije očekivao.

Nakon završenog školovanja bio je profesor teologije na bergamskom fakultetu, a potom je ušao u vatikansku diplomaciju u kojoj je bio preko 30 godina. Kada je prolazio kroz Hrvatsku posjetio je Đakovo, a tom je prilikom navodno izjavio da je đakovačka katedrala najljepša crkva između Venecije i Carigrada. Nakon diplomatske službe vraća se u Italiju te ubrzo postaje kardinalom i nadbiskupom Venecije. Kada je umro papa Pio XII., odlazi na konklave za izbor pape, koje su započele 25. listopada 1958. god., a na kojima je sudjelovao 51 od ukupno 54 kardinala. Jedan od četvorice odsutnih kardinala bio je naš bl. Alojzije Stepinac, koji je bio osuđen na montiranom komunističkom procesu i zatvoren u Krašiću, a slična je situacija bila i s mađarskim kardinalom, koji također zbog toga nije mogao sudjelovati.

Kardinal Roncalli je izabran u 11. krugu, nakon tri dana (28. listopada 1958.), a s nakanom da to bude "privremeno rješenje", odnosno kako se to u Crkvi kaže – on je bio "prijelazni papa", jer nitko nije vjerovao da je u visokoj životnoj dobi od 77 godina u mogućnosti išta bitno pridonijeti, te je u nedostatku boljeg rješenja i u trzavicama između konzervativaca i progresista on izgledao kao trenutačno najbolje rješenje. Iako ni sami biskupi nisu na to računali, ipak je Duh Sveti pokazao snagu upravo na tom starčiću, kako su ga drugi doživljavali.

Za manje od tri mjeseca nakon što je izabran za papu, na završetku Molitvene osmine za jedinstvo kršćana – 25. siječnja 1959. god., novoizabrani papa je iznenadio skupinu kardinala kada im je najavio sazivanje općeg crkvenog sabora. Unatoč tome što njegovi bliski suradnici u Rimskoj kuriji nisu bili oduševljeni tom idejom, ubrzo su započele pripreme za njegov saziv.

Sabor je svečano otvoren 11. listopada 1962. god., uz nazočnost 2540 biskupa i drugih koncilskih otaca, a osim liturgijskog dijela valja istaknuti i iznimno vrijedan govor pape Ivana XXIII. na latinskom jeziku, pod nazivom Raduje se majka Crkva, u trajanju od 35 minuta, a koji mnogi procjenjuju najvažnijim doprinosom toga pape u njegovu cijelom pontifikatu.

U njemu posebno ističe potrebu čitanja znakova vremena, odnosno potrebu da Crkva svoju obnovu čini u samoj sebi i pri tome pronalazi najbolje moguće putove dijaloga s drugima, ne isključivim nametanjem svojih stavova i dogmatiskom strogošću koja ne uvažava činjenicu kako svi ne razmišljaju tako, nego naprotiv osluškujući potrebe suvremenog čovjeka i društva, koji su nerijetko izloženi defetističkom pogledu na stvarnost, pa je stoga upravo zadaća Crkve da kroz teologiju aggiornamenta (posadašnjenja) unosi radost i istinski mir svuda oko nas. Uz to, papa naglašava kako je riječ o ekumenskom saboru, onom koji želi u određenom smislu ujediniti i poštovati sve kršćane, kao i o tome da je sabor prije svega pastoralne, a ne apologetske naravi.

Bio je vrlo omiljen i jednostavan, pa je nazvan Papa Dobri ili još jednostavnije Ivan Dobri. Papa Ivan Pavao II. proglasio ga je 2000. god. blaženim, a 27. travnja 2014. god. papa Franjo ga je, zajedno s papom Ivanom Pavlom II., proglašio svetim. Spomendan mu se slavi na dan otvorenja Drugog vatikanskog sabora – 11. listopada.

**DESET TEMELJNIH NAČELA
ZA SVAKI DAN SV. IVANA XXIII.**

- 1. načelo:** Samo za danas ću se truditi doživjeti dan, ne želeći odjedanput riješiti problem mogega života.
- 2. načelo:** Samo za danas ću voditi najveću brigu (posvetiti najviše pažnje) o svom nastupu. Nikoga neću kritizirati, štoviše, neću za tim težiti da druge ispravljam ili pak poboljšavam. Jedino sebe.
- 3. načelo:** Samo za danas ću biti sretan u svijesti kako sam stvoren za sreću. Ne samo za onaj, nego i za ovaj svijet.
- 4. načelo:** Samo za danas ću se prilagoditi okolnostima, ne zahtijevajući da se okolnosti prilagode k meni i mojim željama.
- 5. načelo:** Samo za danas ću deset minuta svojega vremena posvetiti k dobroj lektiri. Kao što je hrana nužna za život tijela, tako je lektira nužna za život duše.
- 6. načelo:** Samo za danas ću učiniti dobro djelo. I neću to nikome reći.
- 7. načelo:** Samo za danas ću učiniti nešto, za što nemam volje da učinim. Ako se budem u svojim mislima osjećao povrijeđenim, brinut ću se da to nitko ne primijeti.
- 8. načelo:** Samo za danas ću izraditi određen raspored. Možda se neću držati toga rasporeda, ali sastavit ću ga. I čuvat ću se dviju zala: od velike žurbe i neodlučnosti.
- 9. načelo:** Samo za danas ću čvrsto vjerovati – sve ako bi okolnosti pokazivale suprotno- kako se dobrostiva providnost Božja za mene briga, kao da ne postoji nitko drugi na svijetu.
- 10. načelo:** Samo za danas se neću bojati. Naročito se neću bojati, radovati se svemu, što je lijepo i neću se bojati vjerovati u Dobrotu.

**EVO NEKOLIKO ANEGDOTA
IZ NJEGOVA ŽIVOTA:**

Kada je posjetio jednu bolnicu, upita malog dječaka što želi postati kada odraste. Mali dječak je odgovorio kako bi volio biti ili policajac ili papa. "Ja bi na tvome mjestu postao policajac", reče Ivan XXIII. "Jer svatko može postati papa, pogledaj samo mene!"

Jednom je jedan novinar upitao Svetog Oca – "Koliko ljudi radi u Vatikanu?" Na to je odgovorio Sveti Otac: "Otprilike polovica."

Jednoga dana je Sveti Otac odlučio posjetiti prijatelja u bolnici Duha Svetoga. Tada ga dočeka časna sestra i pozdravi: "Sveti Oče, ja sam poglavarica Duha Svetoga." On odgovori: "Blago vama! Ja sam samo Njegov sluga."

Poznato je da Ivan XXIII. potječe iz jedne seljačke obitelji. Tako je jednom napisao: "Postoje tri načina kako se možete uništiti: žene, kockanje i poljoprivredu. Moj otac je birao ono najdosadnije."

Dok je Ivan XXIII. bio apostolški nuncij u Parizu, pozvali su ga na svečani ručak. Tada je sjedio pokraj jedne lijepe gospođe, naprosto previše razgođene. Nakon što je doneseno voće na stol, on uzme jednu te je pruži gospođi pokraj sebe. Ona se zacudila, no on doda: "Izvolite uzeti, gospođo. Eva je opazila da je gola tek kada je pojela jabuku."

Jedan vatikanski dužnosnik je rekao Svetom Ocu, da je "apsolutno nemoguće" sazvati Drugi vatikanski sabor 1963. godine. "Dobro, onda ćemo ga sazvati u 1962." I tako je i učinio.

